

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200490
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719200490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému 1/ V. A., bytom Námestie N. XXXX/XX, K., právne zastúpený Mgr. Stanislavou Tichou, so sídlom Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, 2/ M. Q., bytom J. N. XXXX/XX, K., o zaplatenie sumy 8.429,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. septembra 2019, č.k. 7Csp/13/2019-73, v spojení s uznesením zo dňa 10.03.2020, č.k. 7Csp/13/2019-98, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti vo výrokoch II., III. p o t v r d z u j e .

Žalovaný 1/ m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.
Žalovanej 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti istiny v sume 190,- eur zastavil, výrokom II. žalobu zamietol, výrokom III. žalovanému 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% a výrokom IV. vyslovil, že žalobcovi sa vracia súdny poplatok vo výške 16,30 eur po právoplatnosti rozsudku prostredníctvom prevádzkovateľom systému Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 52 ods. 1, 4, § 53 ods. 1, 9, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, § 2 písm. b/, § 2 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z., § 101 a § 103, § 54a Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 657 OZ, ktorou sa právny predchodca žalobcu v rámci predmetu činnosti zaviazal poskytnúť žalovaným 1/, 2/ ako fyzickým osobám nepodnikateľom, peňažné prostriedky a žalovaní sa tieto zaviazali splácať v pravidelných splátkach. Pretože žalovaní nevystupovali pri uzatváraní zmluvy v rámci podnikateľskej a obchodnej činnosti, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému 1/ pôžičku, ktorú sa zaviazal splácať 120-timi pravidelnými mesačnými splátkami po 184,53 eur, pričom žalovaní si svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas nesplnili a uhradili dlh len v sume

5.259,82 eur. Z tohto dôvodu žalobca Oznámením zo dňa 09.03.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. V prejednávanej veci súd uzavrel, že zmluva uzatvorená medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah medzi nimi je vzťahom občianskoprávnym a zároveň pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. V zmysle citovaných ustanovení vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu, či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ plynie samostatne. Zákon v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh. Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, ak veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka splatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v účinnom termíne ani ďalšiu splátku. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že tento upravoval tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným nespotebiteľským veciam osobitne tak, že toto právo môže veriteľ, ktorý je dodávateľom uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je zrejmé, že § 53 ods. 9 OZ stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Premlčacia doba začne teda plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky s tým, že nemožno uplatniť všeobecnú právu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť prvý raz. Uplatnenie § 103 OZ neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 OZ mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splatením splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok v zmysle § 103 OZ stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda nie od splatnosti celého dlhu. Opačný výklad by okrem toho, že nemá oporu v zákone bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by tak dodávateľovi poskytol dlhšiu ako 3-ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie právno-spotrebiteľskej zmluvy.

3. V danom prípade, keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 656 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splatením splátky. Splatnosť splátky 15.11.2015, ktorú ako splátku, z ktorej odvodzuje svoje právo zosplatiť úver, uvádza žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 07.03.2019 ako vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhradu, ktorú žalovaný pred zosplatením uhradili, začala plynúť 3-ročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynula dňa 15.11.2018. Pokiaľ žalobca na zaplatenie zosplateného dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere voči žalovaným uplatnil až žalobou podanou na na súde dňa 18.02.2019, je jeho nárok premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Žalovaní 1/, 2/ mali v konaní plný úspech, preto im patrí náhrada trov konania v rozsahu 100%. Dňa 28.02.2019 žalobca zaplatil súdny poplatok v rozsahu 6% zo sumy 528,50 eur, pričom pred prvým pojednávaním vzal žalobu späť v časti čo do sumy 190,- eur a podaním zo dňa 28.06. vzal žalobu späť v časti čo do sumy 190,- eur a takto došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pričom predmetom konania zostala len suma 8.429,82 eur s príslušenstvom, súd vo výroku IV. rozhodnutia rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,30 eur. V súlade s ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zák.č. 71/92 Zb..

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa nemôže stotožniť s názorom konajúceho súdu o tom, že premlčaním celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu, v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ by podľa názoru prvoinštančného súdu mala plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, teda odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že takýto postup je v súlade so zákonom. Žalobca má

za to, že z ust. § 565 OZ vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosťou. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula v každej splátke samostatne. Zo súdom uplatňovaných ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ vyplýva len v obmedzení veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť právo na zosplatnenie celej pohľadávky, teda až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia nemajú však žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia, teda 04.03.2016 sa jednotlivé splátky premlčia samostatne až ku dňu 04.03.2016 sa mohli stať splatnými vyššie splátky splatné po 15.03.2016. Poukázal pritom na rozhodnutie KS v Trenčíne 17Co/228/2016, v ktorom konštatoval, že pokiaľ následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamžik splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich. Súd mal za to, že žalobca dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. CETELEM vyhlásil 04.03.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň od 05.03.2016 mohol svoje právo veriteľ vykonať prvý raz. Žalobcom podaný návrh na súd bol dňa 14.02.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 OZ si svoj nárok uplatnil v zákonnej 3-ročnej premlčacej doby minimálne v rozsahu splátok zosplatnených 04.03.2016.

6. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný 1/, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej zamietavej časti potvrdiť a uplatnil si náhradu trov konania v rozsahu 100%. Považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny, náležite zdôvodnený, pričom rozhodnutie obsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Odvolanie sa žalobcu na to, že premlčanie celého zvyšku dlhu je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ a nie na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, považuje za nesprávne a v absolútnom rozpore s ust. § 103 OZ, ktoré súčasne v odvolaní cituje. Žalobca nesprávne a účelovo na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok KS Trenčín 17Co/228/2016. V predmetnom prípade právny predchodca žalobcu nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre mnohosť omeškaní splátok úveru. Z listu ktorým žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru nie je síce zrejmé, ktorá splátka bola dôvodom zosplatnenia úveru, avšak žalobca vo svojich vyjadreniach uviedol, že k mimoriadnej splatnosti pristúpil z dôvodu omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 15.11.2015. Vzhľadom na uvedené by bolo v rozpore s ust. § 103 OZ, ak by súd premlčaciu dobu zosplatneného dlhu počítal od splatnosti niektorej inej splátky, ako tej, pre nezaplatenie ktorej sa stalo zročným celý dlh. Na základe vyššie uvedeného popísané rozhodnutie KS Trenčín 17Co/228/2016 na daný spor nedopadá. Na podporu ich tvrdení poukazoval napr. na rozsudky KS Trenčín, sp.zn. 5Co/16/2018, 6Co/75/2018, 5Co/363/2017.

7. Žalovaná 2/ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

8. Opravným uznesením zo dňa 10.03.2020 súd prvej inštancie opravil záhlavie napadnutého rozsudku, kedy v časti označenia žalovanej 2/ uznesenie správne znie, že žalovanou 2/ je Anna Orgoníková, nar. 12.07.1994, bytom Púchov, Námestie Slobody1408/52 a zároveň súd prvej inštancie opravil výrok I. napadnutého rozsudku a to v časti, v ktorej bolo konanie zastavené tak, že súd konanie v časti istiny v sume 490,- eur vrátane úrokov z úveru vo výške 17,6% ročne zastavuje. V odôvodnení uviedol, že na základe pokynu odvolacieho súdu zo dňa 09.03.2020, kedy v prejednávanej veci nebolo rozhodnuté o celom predmete konania, nakoľko žalobca zoberal žalobu späť celkovo do sumy 490,- eur s príslušenstvom, súd prvej inštancie v návaznosti na § 224 zák.č. 160/2015 Z.z. opravil zrejmú chybu v písaní a počítaní a to tak, že konanie zastavil čo do sumy 490,- eur s príslušenstvom. Zároveň opravil zrejmú nesprávnosť v záhlaví napadnutého rozsudku, kedy žalovaná 2/ sa volá Anna Orgoníková.

9. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

11. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaní 1/, 2/ zaviazali splácať 120-timi pravidelnými mesačnými splátkami po 184,53 eur, pri RPMN 18,14% s ročnou úrokovou sadzbou 16,79%. Z prehľadu splátok zároveň vyplýva, že žalovaní zaplatili celkovo do zosplatnenia sumu 3.259,82 eur,

pričom posledná úhrada splátok bola uskutočnená 23.10.2015. Následne žalobca oznámením zo dňa 09.03.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom z jeho písomných vyjadrení zároveň vyplýva, že k tomuto predčasnému zosplateniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2015, ktorú ako splátku, od ktorej odvodzuje svoje právo zosplatiť úveru uvádza žalobca.

12. Odvolací súd sa preto v plnej miere stotožňuje s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, že ohľadom premlčania dlhu žalovaných na nesplatenom úvere. Zvyšný dlh žalovaných sa stal splatný potom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo a zosplatil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas a to výzvou zo dňa 09.03.2016. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103 druhá veta, osobitné pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu v zmysle § 103 veta druhá OZ, ak pre nesplnenie niektorej zo splátok sa stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa začína skôr ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac november 2015, § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 15.11.2015 a uplynula tak k 15.11.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaných z úveru si žalobca uplatnil až návrhom na začatie konania doručený na okresný súd dňa 18.02.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

13. Pokiaľ odvolateľ v prejednávanej veci poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 17Co/228/2016, ktorý posudzoval premlčanie dlhu po zosplatení iným spôsobom ako bolo vyššie uvedené, odvolací súd v tejto veci konštatuje, že v tomto prípade súd vychádzal z odlišného skutkového základu, a preto toto rozhodnutie nie je na prejednávany prípad aplikovateľné. Okrem toho na zasadnutí Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne dňa 11.11.2015 došlo k zjednoteniu rozhodovania senátov krajského súdu v otázke plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských sporoch po zosplatení pohľadávky veriteľom.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému 1/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vo vzťahu k žalovanej 2/ odvolací súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).